

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.071 van 18 oktober 2012
in de zaak A. 205.413/VII-38.573.**

In zake : Marc-Olivier DE WAEL
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Arnaud Lefebvre
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 De Wynantsstraat 23
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de gouverneur
van de provincie Vlaams-Brabant
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 3078 Kortenberg
Veldstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 29 juni 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant van 6 maart 2012 waarbij de aanvraag van Marc-Olivier De Wael tot registratie van vier vuurwapens onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 oktober 2012.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Arnaud Lefebvre, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker, die houder is van een jachtverlof, vraagt op 8 september 2011 een aantal vuurwapens die hij via erfopvolging heeft verkregen op zijn naam te registreren.

3.2. Op 23 september 2011 nodigt de verwerende partij de verzoeker uit om de "modellen 9" te bezorgen waaruit blijkt dat de wapens, zoals voorgeschreven door de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (hierna : wapenwet), opnieuw geregistreerd werden.

3.3. Op 25 oktober 2011 antwoordt de toenmalige raadsman van de verzoeker dat deze "ondanks de opzoekingen in de papieren van zijn vader, (...) op dit ogenblik onmogelijk het bewijs (kan) leveren dat deze wapens zijn geregistreerd". Hij voegt er aan toe dat dit bewijs overigens "zinloos" is, aangezien de verzoeker als erfgenaam de rechtmatige eigenaar is van de wapens.

3.4. Met een brief van 8 november 2011, gericht aan verzoekers toenmalige raadsman, bevestigt de verwerende partij dat de wapens slechts op naam van de verzoeker kunnen worden geregistreerd nadat zij een kopie van de ontbrekende registratiebewijzen heeft ontvangen. Deze brief wordt op 7 december 2011 nogmaals per e-mail aan verzoekers raadsman toegezonden.

3.5. Met het bestreden besluit van 6 maart 2012 verklaart de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant de aanvraag tot registratie van vier vuurwapens op naam van de verzoeker onontvankelijk. Die beslissing is als volgt gemotiveerd :

"De heer de Wael Marc-Olivier diende op 8 september 2011 een aanvraag in voor de registratie op zijn naam van vier vuurwapens die voordien eigendom waren van zijn vader, die overleed op 13 maart 2011.

Een wapen kan enkel op naam van iemand geregistreerd worden indien het legaal voorhanden werd gehouden door de overdrager. Volgens artikel 44 § 2 van de wapenwet van 8 juni 2006 moest eenieder die op de datum van de inwerkingtreding van de wapenwet een vuurwapen voorhanden heeft dat krachtens de wet vergunningsplichtig is geworden, daarvan uiterlijk op 31 oktober 2008 aangifte doen bij de gouverneur, door bemiddeling van de lokale politie. Indien de betrokkene houder is van een jachtverlof of een sportschutterslicentie wordt het wapen automatisch op zijn naam geregistreerd.

De vermelde wapens behoren tot de categorie van wapens die vergunningsplichtig werden door de wapenwet van 8 juni 2006. De vader van betrokkene diende deze wapens dus voor 31 oktober 2008 opnieuw op zijn naam te laten registreren. Na herhaalde vragen aan de heer de Wael en zijn raadsman (brieven van 23 september 2011 en 8 november 2011 en e-mail van 7 december 2011) wordt hiervan echter geen bewijs geleverd. Bijgevolg worden de wapens beschouwd als illegaal en kunnen zij niet worden geregistreerd op naam van de heer de Wael Marc-Olivier".

Artikel 3 van het besluit van de gouverneur bepaalt dat de verzoeker binnen veertien dagen na de ontvangst van dit besluit afstand dient te doen van de wapens bij de lokale politie van de zone PZ AMOW.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. De verwerende partij werpt op dat het verzoekschrift laattijdig werd ingediend omdat de bestreden beslissing op 6 maart 2012 aan de toenmalige raadsman van de verzoeker werd toegezonden en deze kennisgeving de beroepstermijn van zestig dagen heeft doen ingaan.

Beoordeling

5. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de opgeworpen exceptie een uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie is alleen nodig indien zou komen vast te staan dat beide grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Onderzoek van de vordering

6. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

7. Met betrekking tot de schorsingsvoorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zet de verzoeker in zijn verzoekschrift het volgende uiteen :

"De wapens die verzoeker heeft geërfd hebben een belangrijke sentimentele waarde.

Ze stellen de beste herinneringen voor die verzoeker heeft met wijlen zijn vader.

Zijn vader heeft jarenlang gejaagd met deze wapens. Zijn vader heeft verzoeker leren jagen met deze wapens en samen hebben ze heel veel weekends doorgebracht rond de jacht.

De geleden schade zou ernstig zijn in de mate dat de bestreden beslissing zijn eigendomsrecht aantast, en voorwerpen betreffen die een belangrijke familiale en sentimentele waarde hebben voor verzoeker.

De schade kan enkel vermeden worden door de opheffing van de beslissing te bevelen. De vernietiging van de wapens zou inderdaad onherstelbaar zijn".

Beoordeling

8. Met de gevorderde schorsing wil de verzoeker voorkomen dat de betrokken wapens vernietigd zouden worden vooraleer uitspraak is gedaan over het beroep tot nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de verzoeker de wapens inmiddels in bewaring heeft gegeven bij een erkend wapenhandelaar. Bovendien betwist de verwerende partij, die van deze bewaargeving in kennis werd gesteld, niet dat de verzoeker hierdoor, in afwachting van een uitspraak over het vernietigingsberoep, voldoende uitvoering heeft gegeven aan het bestreden besluit. Derhalve is het gevaar dat de wapens voortijdig vernietigd zouden worden niet meer reëel.

9. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achttien oktober tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron